

Sygn. akt IX W 3437/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2017r

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie: Przewodniczący: SSR Joanna Sienicka

Protokolant: Wojciech Sowul

w obecności oskarżyciela publ. P. S.

po rozpoznaniu w dniu 29 XI , 29 XII 2016 r., 2 II, 15II,7 III 2017r

sprawy **P. G.**

s. S. i H. z domu M. ur. (...) w L.

obwinionego o to, że:

w dniu 15 grudnia 2015 r., o godz. 14⁴² w O. na ul. (...) kierując samochodem m-ki B. o nr rej. (...) przekroczył dopuszczalną prędkość jazdy w terenie zabudowanym o 59 km/h (109/50 km/h)

- tj. za wykroczenie z art. 92a kw w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym,

ORZEKA:

I. **obwinionego P. G.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu , z tym ustaleniem , iż obwiniony przekroczył dozwoloną prędkość jazdy na terenie zabudowanym o co najmniej 47,47 km/h i za to na podstawie art. 92a kw w zw z art 20 ust 1 prawa o ruchu drogowym skazuje go wymierzając na podstawie art. 92a kw **karę 500 (pięćset) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 118 § 1i3 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych obciąża obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie **100 (sto) złotych** , opłatą w kwocie **50 (pięćdziesiąt) złotych** i wydatkami związanymi z wydaniem opinii przez biegłego w kwocie **639,40 (sześćset trzydzieści dziewięć 40/100)zł** .

Sygn. akt IX W 3437/16

UZASADNIENIE

P. G. obwiniony został o to, że w dniu 15 grudnia 2015 r., o godz. 14⁴² w O. na ul. (...) kierując samochodem m-ki B. o nr rej. (...) przekroczył dopuszczalną prędkość jazdy w terenie zabudowanym o 59 km/h (109/50 km/h) , tj. o wykroczenie z art. 92a kw w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

Obwiniony **P. G.** mieszka w L., prowadzi działalność gospodarczą , deklaruje średni dochód miesięczny w wysokości(...) złotych, jest rozwiedziony, na utrzymaniu ma troje uczących się dzieci- płaci alimenty (...) złotych miesięcznie (dane osobopoznawcze k. 140).

W dniu 15 grudnia 2015 roku od godziny 14 służbę w patrolu zmotoryzowanym na terenie O. pełnili funkcjonariusze Wydziału Ruchu Drogowego K. w O.- J. S. (1) i J. O.. Poruszali się nieoznakowanym radiowozem marki O. (...) o nr

rej. (...) wyposażonym w videorejestrator V. (...)nr fabryczny (...) typu Z. . Około godziny 14⁽⁴⁰⁾ zauważyli na ulicy (...) pojazd marki B. o nr rej. (...). Samochodem tym kierował obwiniony P. G. , który jechał od strony skrzyżowania z ulicą (...) w kierunku wyjazdu z miasta . Obwiniony na odcinku z ograniczeniem prędkości do 50km/h przekroczył dopuszczalną prędkość jazdy. Funkcjonariusze Policji dokonali pomiaru prędkości tego pojazdu. Przeprowadzili dwa pomiary urządzeniem (...)(...). Drugi z tych pomiarów został rozpoczęty jeszcze przed tablicą D-43 „koniec obszaru zabudowanego”, a zakończony już po minięciu tej tablicy. Wynik pomiaru wynosił 109,5km/h. Obwiniony został zatrzymany do kontroli . Zatrzymał się na parkingu przy zjeździe do miejscowości B.. Odmówił przyjęcia mandatu karnego w kwocie 400zł . Obwinionemu zatrzymano prawo jazdy, które następnie przesłane zostało przez K. w O. do Starostwa Powiatowego w L.

(dowody: notatka urzędowa k.2,zawiadomienie k 3-3v, świadectwo legalizacji k 4, kserokopia prawa jazdy obwinionego k. 5, wydruk z K. k 7, protokół odtworzenia utrwalonych zapisów k. 16, płyta(...) k. 17, instrukcja k 95-133, odpowiedź na pismo sygn. akt IX W (...) z 1.04.2016 roku k. 35, opinia biegłego k. 39-49, wyjaśnienia obwinionego k 140, zeznania świadków: J. S. (1) k. 165v-166 32v,, J. O. k. 140-140v,166v , biegłego D. M. k. 154-154v,169-169v)

Obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień oraz odpowiadania na pytania. Oświadczenie o nieprzyznaniu się do winy Sąd potraktował jako wyraz przyjętej przez niego linii obrony zmierzającej do uniknięcia odpowiedzialności za zarzucane mu wykroczenie. Stoi ono w sprzeczności ze zgromadzonym materiałem dowodowym w szczególności z zeznaniami funkcjonariuszy policji, nagraniem z videorejestratora i opinią biegłego.

Prędkościomierz kontrolny (...) (...) nr fabryczny (...) (...) zamontowany w pojeździe O. (...) , jest przyrządem pomiarowym spełniający wymagania określone w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 17 lutego 2014 r. w sprawie wymagań, którym powinny odpowiadać przyrządy do pomiaru prędkości pojazdów w ruchu drogowym oraz szczegółowego zakresu badań i sprawdzeń wykonywanych podczas prawnej kontroli metrologicznej tych przyrządów pomiarowych. W dniu pomiaru urządzenie to posiadało ważne świadectwo legalizacji - legalizacja przeprowadzona została w sierpniu 2015 i była ważna do dnia 31 sierpnia 2016r (k.4). Opony w w/w pojeździe marki O. zmieniane były w okresie wiosennym i jesiennym na opony o takim samym rozmiarze jak w dniu wykonania legalizacji. Z tego względu po zmianie opon nie była dokonywana ponowna legalizacja urządzenia pomiarowego(k 95). Prędkościomierz (...) jest mobilnym systemem video przeznaczonym do rejestracji zdarzeń w ruchu drogowym z pojazdu patrolowego, w szczególności do rejestrowania przekroczeń dopuszczalnych prędkości. Jest on sterowany impulsami z przetwornika prędkości pojazdu . Jak wynika z instrukcji obsługi, urządzenie to mierzy średnią prędkość na podstawie pomiaru drogi i czasu . Droga jest obliczana na podstawie ilości obrotów kół pojazdu, w którym jest zainstalowane. Zmiana ciśnienia powietrza w kołach, zmiana wagi pojazdu i wymiana kół (opon) powodują obniżenie dokładności pomiaru prędkości . Po wymianie kół (opon) na inny rozmiar należy przeprowadzić ponowną legalizację urządzenia. Czas pomiaru(t) wyświetlany jest w dolnym lewym rogu w drugim rzędzie ekranu, odległość(s) w lewym dolnym rogu w pierwszym rzędzie od dołu -oznacza odległość jaka przebył pojazd od momentu aktywacji przycisku. Chwilowa prędkość własna pojazdu wyświetlana jest w dolnym prawym rogu w drugim rzędzie. Aby wyliczona prędkość odpowiadała prędkości samochodu ,za którym jedzie pojazd z videorejestratorem , należy zachować ta sama odległość między pojazdami na początku i na końcu odcinka pomiarowego(instrukcja obsługi k 97-133).

Z zeznań świadków - funkcjonariuszy tj. J. S. (1) oraz J. O. wynika, że obwiniony jechał ul (...) od ul. (...) w kierunku O.. J. O. zeznała, iż pomiaru prędkości tego pojazdu na ul (...) dokonywał J. S.. Na ulicy tej było ograniczenie do 50km/h. Pojazd B. był jedynym jadącym przed nimi. Świadek nie pamiętała czy podczas pomiaru radiowóz przyspieszał lub hamował, oraz jak obwiniony odnosił się do wyniku pomiaru. J. S. (1) zeznał, iż był kierowcą radiowozu, potwierdził, iż dokonał pomiaru prędkości pojazdu B. . Samochód ten „minął ich energicznie”. Obwiniony jechał sam. Po zatrzymaniu nie chciał oglądać nagrania z pomiaru prędkości , nie mówił z jaką prędkością jechał. Podczas pomiaru pojazd obwinionego oddalał się, zwiększał prędkość . Świadek oświadczył, iż został przeszkolony do obsługi urządzenia zamontowanego w radiowozie. Stwierdził, iż podczas pierwszego pomiaru jest pewien, iż była zachowana ta sama

odległość od pojazdu obwinionego na początku i na końcu pomiaru. Przy drugim mogła się zwiększyć odległość na końcu pomiaru. Obwiniony zwiększał prędkość. Prędkość B. była mierzona na odcinku 100m. Wynosiła ok. 109 km/h.

Sąd uznał zeznania wymienionych świadków za logiczne, rzeczowe. Opisali dokonane przez siebie czynności i dokonali oceny swoich spostrzeżeń. Świadkowie przeprowadzi kontrolę prędkości pojazdu obwinionego przy użyciu posiadanego sprzętu w oparciu o zdobytą wiedzę i doświadczenie. Nie byli osobiście zainteresowani rozstrzygnięciem sprawy, nie łączą ich bowiem z obwinionym relacje osobiste. Zeznawali na okoliczność przeprowadzonych czynności służbowych.

Z nagrania z wideorejestratora zamontowanego w nieoznakowanym radiowozie O. (...) o nr rej. (...) wynika, iż radiowóz poruszał się ulicą (...) w O. w kierunku O.. Przed radiowozem jechał pojazd B. o nr rej. (...). Pomiar wykonywany był dwukrotnie. Pierwsze nagranie pochodzi z godziny 14.42.36. Na nagraniu brak około 7 sekund zarejestrowanego materiału dotyczącego pierwszego pomiaru prędkości. Nagranie kończy się o 14.42.39. Drugi pomiar widoczny jest na nagraniu z godziny 14.42.46 -14.42.54 . Wynik pomiaru prędkości B. wynosił 109,5 km/h. Pomiar przeprowadzony został na długości 100 m. Nagranie z dnia 15.12.2015 r. zostało już usunięte z archiwum nagrań, brak jest możliwości zapoznania się z całością materiału.

W toku postępowania dopuszczony został dowód z opinii biegłego z zakresu badań wypadków i kolizji drogowych D. M. . Jak wskazał biegły, niewielka różnica odległości pomiędzy początkiem pomiaru prędkości jazdy samochodu B. , a jego zakończeniem (rzędu kilku metrów) najprawdopodobniej nie miała istotnego znaczenia. Przy takiej przesłance w ocenie biegłego pomiar prędkości B. wykonany został prawidłowo . Analiza materiału dowodowego, w tym bardzo szczegółowa analiza zapisu nagrania z wideorejestratora nieoznakowanego radiowozu policyjnego wskazuje, że średnia prędkość jazdy samochodu B. nr rej (...), na poddanych w analizie odcinkach dróg, wynosiła ponad 100 km/h. Prędkość ta jest prędkością szacunkową. Była to prędkość przekraczająca prędkość administracyjnie dozwoloną na tym odcinku drogi.

Biegły podjął próbę oceny prawidłowości dokonania pomiaru prędkości pojazdu obwinionego mając na uwadze treść instrukcji. Zapis z wideorejestratora nie wykazał, czy pierwszy pomiar został zakończony , zapis „urwał się”. Drugi pomiar rozpoczęty został o godzinie 14.42.48 , w tym czasie B. było na lewym pasie ruchu w odległości około 20-25m od radiowozu. Zakończenie tego pomiaru miało miejsce o 14.42.51 , B. znajdowało się częściowo na prawym i częściowo na lewym pasie ruchu, około 18m od radiowozu . Biegły wskazał, że zachowanie stałej odległości od pojazdu poruszającego się z prędkością ponad 100km/h było trudne , a niewielka różnica odległości pomiędzy pojazdami na początku i na końcu pomiaru wydaje się nie być istotna.

W wydanej opinii biegły podjął również próbę określenia prędkości pojazdu obwinionego od momentu pojawienia się tego pojazdu po raz pierwszy w zasięgu widzenia kamery aż do momentu zakończenia drugiego pomiaru prędkości, na podstawie szczegółowej poklatkowej analizy zapisu urządzenia rejestrującego. Znając odległość jaką pojazd pokonał i znając czas w jakim pojazd przebył tę drogę, biegły wyznaczył prędkość pojazdu obwinionego . Podstawą jego wyliczeń nie były zatem wyniki pomiaru prędkości dokonane przez wideorejestrator. Biegły wskazał, że przeprowadził wizję miejsca zdarzenia i zmierzył odległości w charakterystycznych miejscach mijanych przez pojazd obwinionego. Na trasie przejazdu obwinionego wyznaczył punkty-laternie uliczne, a odległości pomiędzy nimi zmierzył podczas własnych oględzin miejsca zdarzenia (k 45 opinii) . Za 15 słupem latarni ulicznej, w odległości 6,6m za nim, znajdował się znak D-43 koniec obszaru zabudowanego. Znając rzeczywiste odległości pomiędzy w/w punktami biegły przeanalizował poklatkowo zapis z wideorejestratora w celu określenia ilości klatek na sekundę przebytych przez B. podczas pokonywania opisanych punktów. Odległość pomiędzy znajdującą się za znakiem A-16 „przejście dla pieszych” pierwszą a trzecią latarnią uliczną, wynosiła 58,2m. Prędkość pojazdu obwinionego na tym odcinku biegły obliczył na 100,4km/h. Zaznaczyć należy, iż na odcinku tym obowiązywało ograniczenie prędkości do 50km/h. Biegły obliczył tą sama metodą prędkość B. na odcinku pomiędzy trzynastą a czternastą latarnią (odległość 28,2m) . Wynosiła ona 101,5km/h. Znak D-43 koniec obszaru zabudowanego znajduje się za latarnią oznaczoną przez biegłego nr 15. Biegły dokonał także oceny pomiaru prędkości pojazdu obwinionego na terenie zabudowanym i poza nim, mając na uwadze, iż drugi pomiar dokonany przez wideorejestrator rozpoczęty został przed, a zakończony za znakiem D-43.

Obliczył, iż na terenie zabudowanym prędkość ta wynosiła 102,6km/h- na odcinku pomiędzy latarnią oznaczoną jako nr 14, a klatką zapisu videorejestratora na której pojazd B. znajduje się za latarnią oznaczoną jako 15, a przed znakiem pionowym D-43. Natomiast poza obszarem zabudowanym, po minięciu znaku D-43, biegły oszacował prędkość B. na 97,0km/h.

Na rozprawie biegły podkreślił, iż nie jest w stanie określić jaki wpływ na wynik pomiaru miała różnica w odległości pomiędzy pojazdami na początku i na końcu pomiaru. Różnica ta była niewielka, uznał zatem, iż wpływ ten także był niewielki. Jednocześnie podkreślił, iż podstawą dokonanego następnie przez niego w opinii oszacowania prędkości B. były podstawowe wzory matematyczne- przebyta przez ten samochód droga w oznaczonym czasie, a nie wynik pomiaru wynikający z videorejestratora. Oświadczył, iż zastosowana metoda obarczona może być błędem wynoszącym maksymalnie 5,5%.

Sąd zasadniczo uznał opinię biegłego za wiarygodną i logiczną. Biegły w przekonujący sposób uzasadnił swoje twierdzenia. Sąd podzielił ustalenia i wnioski wskazane w opinii w zakresie ustalenia z jaką prędkością poruszał się pojazd B.. Biegły odpowiedział na zadane mu pytania, a swoje stanowisko uzasadnił w przekonujący sposób.

Sąd miał na uwadze treść instrukcji obsługi urządzenia którym dokonywano pomiaru prędkości pojazdu obwinionego, z której wynika, iż aby wyliczona prędkość odpowiadała prędkości samochodu za którym jedzie pojazd z videorejestratorem, należy zachować ta sama odległość między pojazdami na początku i na końcu odcinka pomiarowego. Jednocześnie uwzględnił ustalenia biegłego, iż podczas pomiaru zaistniała różnica odległości pomiędzy pojazdami na początku pomiaru i na jego końcu. Z tego też względu uznając, iż opinia biegłego nie odpowiada w jednoznaczny i kategoriyczny sposób na pytanie jaki miało to wpływ na wynik pomiaru, przy ustalaniu prędkości z jaka poruszał się pojazd obwinionego, oparł się na obliczeniach tej prędkości przeprowadzonych przez samego biegłego. Podkreślenia także wymaga, iż podczas pierwszego rozpoznania sprawy Sąd I instancji przyjął, iż obwiniony przekroczył dopuszczalną prędkość jazdy na terenie zabudowanym o co najmniej 47,47km/h. Apelacja od powyższego wyroku wniesiona została wyłącznie na korzyść obwinionego. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd miał na uwadze treść art. 443kpk.

Mając na uwadze dokonane ustalenia Sąd uznał obwinionego P. G. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, z tym ustaleniem, iż obwiniony przekroczył dozwoloną prędkość jazdy na terenie zabudowanym o co najmniej 47,47 km/h. Czyn ten wyczerpuje znamiona wykroczenia z art. 92a kw w zw z art 20 ust 1 prawa o ruchu drogowym.

Ustalając prędkość pojazdu obwinionego Sąd uwzględnił treść opinii biegłego, w której obliczona została prędkość pojazdu B. na podstawie przebytej przez ten pojazd drogi w oznaczonym czasie. Biegły ustalił tę prędkość na trzech odcinkach, na których obowiązywało ograniczenie do 50km/h. Prędkość B. wynosiła na nich odpowiednio 100,4km/h, 101,5km/h i 102,6km/h. Ustalając, iż obwiniony przekroczył prędkość dozwoloną na obszarze zabudowanym o co najmniej 47,47km/h, Sąd uwzględnił także wartość błędu zastosowanej metody badawczej wynoszący 5,5%.

Z instrukcji obsługi urządzenia wynika, iż zmiana ciśnienia powietrza w kołach, zmiana wagi pojazdu i wymiana kół (opon) powodują obniżenie dokładności pomiaru prędkości, a także, iż przeprowadzić ponowną legalizację urządzenia należy po wymianie opon(kół) na inny rozmiar. Z informacji udzielonej przez K. w O. wynika, iż opony w pojeździe marki O. zmieniane były w okresie wiosennym i jesiennym na opony o takim samym rozmiarze jak w dniu wykonania legalizacji. Z tego względu, po zmianie opon nie była konieczna ponowna legalizacja urządzenia. Podkreślenia jednocześnie wymaga, iż tak przy pierwszym jak i podczas drugiego rozpoznania sprawy, ustalenie prędkości pojazdu obwinionego jako przekraczającej prędkość dozwoloną na obszarze zabudowanym o co najmniej 47,47km/h, nie nastąpiło na podstawie wskazań prędkości dokonanych przez videorejestrator, lecz w oparciu o obliczenia dokonane przez biegłego. Z tego też względu zmiana ciśnienia powietrza w kołach, zmiana wagi pojazdu i wymiana kół (opon) w pojeździe O. nie miały wpływu na dokonane ustalenia pomiaru prędkości.

Przedmiotami ochrony art. 92 a kw są porządek i bezpieczeństwo w ruchu drogowym zagrożone przez niedostosowanie się do ograniczenia prędkości określonego ustawą lub znakiem drogowym. Art. 20 ustawy Prawo o ruchu drogowym

wskazuje dopuszczalną prędkość, z jaką pojazdy mogą poruszać się po drogach. Prędkość ta na ul. (...) wynosiła 50 km/h. Obwiniony przekroczył dozwoloną prędkość, co jednoznacznie wynika z opinii biegłego.

Przy wymiarze kary, Sąd miał na względzie społeczną szkodliwość czynu obwinionego, uprzednią karalność obwinionego (k 7), ale także nagminność podobnych wykroczeń.

Orzeczone wobec obwinionego kara grzywny w wysokości 500 złotych jest adekwatna do stopnia jego zawinienia i społecznej szkodliwości czynu oraz spełnia cele kary tak w zakresie społecznego oddziaływania, jak i zapobiegawcze oraz wychowawcze wobec obwinionego.

Sąd, na podstawie art. 118 § 1 i 3 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych obciążył obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100 złotych, opłatą w kwocie 50 złotych i kosztami wydania opinii przez biegłego w kwocie 639,40 złotych uznając, iż osiągnięte przez obwinionego dochody pozwalają mu na ich uiszczenie.